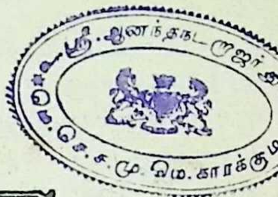
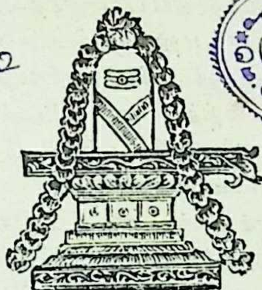

681 ௐ

ஸ்ரீ வேதகிரிஸ்வாமி லிங்கசுவரூபம்.

திருக்கழுக்குன்றஸ்தலபுராணம்.

வண்டுவனப்பிள்ளையார் துதி.

வாழத்தானனத் தான்மகவான்கடல்
ஆழத்தானனத் தானருமாதவர்
சூழத்தானனத் தானச்சுரர்தொழும்
வேழத்தானனத் தான்பதமேற்கொள்வாம்.

இதன்பொருள்.

அன்னவாகனத்தையுடைய பிர்மதேவனும், தேவேந்திரனும், திருப்பாற்கடலிலுண்டாகிய சங்கமேந்திய விஷ்ணுதேவரும், அரியதபோமுனிவரும், சுவர்க்கத்திலுள்ள தேவரும் சூழ்துவணங்கும்படி யானைமுகங்கொண்டெழுந்தருளிய வண்டுவனப்பிள்ளையார் திருவடிகளைச் சிரமேற்கொள்வாம்.

* வண்டு என்பது சங்கு, வனமென்பது தீர்த்தம். சங்குதீர்த்த கரையிலுள்ள விநாயகரென்பது பொருள்.

புராணவரலாறு.

——:o:——

சிருஷ்டிகர்த்தராகிய பிர்ம்மதேவரை சவுனகராதி நாற்பத்தெண்ணாயிர மஹாமுனிவர்களும் அன்போடு புகழ்ந்து எங்களுக்குத் தபோமார்க்கத்தையும், தவஞ் செய்தற்குப் பரிசுத்தமான ஓரிடத்தையும் தேவரீர் கட்டளையிட வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனர். அதைக்கேட்ட பிர்ம்மதேவர் உங்களால் உபாசிக்கத் தக்கவர் மனோவாக்கைக்கடந்த நிரவதிகமகிமையுடைய சிவபெருமானையாவர், என்று தபோமார்க்கங்களைப் போதித்து பின்பு ஒரு தருப்பை யெடுத்து வட்டமாக முடிந்து அதைப் பூமியில்விட்டு இத்தருப்பையைச் சக்கரம்போய்த் தங்கும் இடமே நீங்கள் தவஞ்செய்தற்குப் பரிசுத்த ஸ்தானமென்று திருவாய்மலர்ந்தனர். அத்தருப்பை நேமியின்பின்னே முனிகணங்கள்போய் அது தங்கினவனத்திலிருந்து தவஞ் செய்தார்கள். அந்தக் காரணத்தினுலே நைமிசாரண்ய மென்று அவ்வனம் பெயர்பெற்றது. மல்லிகை முல்லை இருவாக்ஷி முதலிய நந்தவனங்களாலும் சந்தனம், பாரிஜாதம், புன்னை, மாதுளை, அசோகு, இலந்தை, கொன்றை முதலிய விருக்ஷங்களாலும், அதிபரிசுத்தமான திவ்யதீர்த்தங்களுள்ள தாமரைத் தடாகங்களாலும், அவ்வனம் சூழப்பட்டுள்ளது. தவமுதிர்ந்த அம்முனிவர்கள் முன்பாகப் பரமசிவானுக்கிரகத்தால் வேதவியாசர் சிஷ்யராகிய சூதமாமுனிவர் எழுந்தருளினர். திருமேனிமுழுதும் விளங்கும் விபூதிகாந்தியும் ஆநந்தபாஷ்பம் பெருகுகின்ற கண்களும், ருத்திராக்ஷமாலை தரித்த அத்தியற்புதகாட்சியும், சிவாநந்தானுபவத்தால் விளங்கும்

முக்காந்தியுமுடைய அச்சூதமுனிவரை நைமிசாரண்யவாசிகளான முனிவர்கள் உபசரித்துத் தோத்திரஞ்செய்து அழைத்துவந்து ஆசனத்திலெழுந்தருளச் செய்து வினவுகின்றார்கள். ஸ்ரீ கைலாசபதியாகிய சிவபெருமான் பூமண்டலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற காசி, திருக்கேதாரம், திருக்கோகரணம் முதலிய ஸ்தலங்களின் மகிமைகளையும், கங்கைமுதலிய தீர்தங்களின் மகிமைகளையும், பூர்வம் கட்டளையிட்டருளினீர். இப்போது திருக்கழுக்குன்ற ஸ்தலமகிமையும் திருவாய்மலரவேணுமென்று விண்ணப்பித்தார்கள். அதைக் கேட்ட சூதமாமுனிவர் அக்கினியிற்பட்ட மெழுகுபோல் மனங்கசிந்துருகி இருகரங்களையும் சிரமேற்குவித்து ஸ்ரீ வேதகிரீசரைத் தியானித்து ஒருமுகூர்த்தம் சித்திரம்போல் அசைவற்றிருந்து, சௌநகாதி முனிவர்களைப்பார்த்துக் கட்டளையிடுகின்றார். நினைக்குந்தோறும் நினைக்குந்தோறும் மனதை உருகச்செய்யும் வேதாசலத்தின் மகிமையைத் தெரிந்துகொள்ளும்படி உங்கள் மனதிலுதித்தது. நீங்கள்செய்த தவமேயாம். அத்தலத்தின் மகிமையைச் சிவபிரானே திருநந்திதேவருக்கு உபதேசித்தருளினர். வேதங்கள் பூசித்தகாரணத்தால் அத்தலம் வேதகிரியென்று வழங்குகின்றது, கோடிருத்திரர்கள் பூசித்தகாரணத்தால் ருத்திரகோடியென்றும், வசிஷ்டாதி முனிகணங்கள் பூசித்ததால் முனிகணநாதபுறமென்றும் வழங்குகின்றது. அத்தலத்தின் மகிமையைக் கேட்பீர்களென்று திருவாய்மலரத் தொடங்கினர்.

புராணவரலாறு முற்றியது.

—:o:—

திருக்கயிலாயச் சருக்கம்.

சமஸ்த அண்டவாசிகளும் செய்கின்ற தவங்களெல்லாந் திரண்டு தவளப்பிரகாசமிகுந்து, ஒரு பர்வத வடிவமானது போலவும், அனேக சந்திரர்களுடைய குளிர்ந்த கிரணதாரைகளெல்லாம் ஒரிடத்தில் சேர்ந்தன போலவும், திருக்கயிலாசமானது சதா விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அதன்சாரலில் மகாமுனிவர்கள் சூழ்ந்து ஆநந்தபாஷ்பம் பெருகுகின்ற கண்களோடு சிவபெருமானை உள்ளும்புறம்புந் தியானித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். சமஸ்தமானதேவர்களும் சித்தர்களும், கந்தருவர்களுஞ்சூழ்ந்து தோத்திரஞ்செய்து, சமயமறிந்து பரமசிவத்தைத் தரிசித்து வேண்டியவரங்களைப் பெறும் பொருட்டுக் காத்திருப்பார்கள். வாசனைவீசுகின்ற புஷ்பவனங்கள் சூழநெருங்கியுள்ளன. தவஞ்செய்தற்குப் புநிதமான அநேகவனங்கள் சூழப்பட்டுள்ளன. தியானயோக சமாதிவைவிட்டு நீங்காதபெரியோர்கள் கயிலாசகிரியின் குகைகளில் வாசஞ்செய்கின்றார்கள். அரிச்சந்தனம், தேவதாரம், மந்தாரம், பாரிஜாதம் முதலாகிய புஷ்பங்களைச் சுவர்னதாம்பாளங்களில் பக்தகோடிகள் எடுத்துப்போய்த் திருவணுக்கன் திருவாயிலில் முதற்கோபுரவாசற்படியில் சிவசின்னங்களோடு சிவத்தியானபரராய் வீற்றிருக்கின்ற திருநந்திதேவரை நமஸ்கரித்து அநுமதிபெற்று உள்ளேபோய்ப் பரமசிவனைப் பூஜைசெய்வார்கள். வேதங்கள் புருஷவடிவங்கொண்டு தோத்திரஞ்செய்வன. தேஜோராசிகளை விரிக்கும் சாதரங்கம், குருவிந்தம் முதலாகிய இரத்தினங்களினிழைக்கப்பட்டுக் கிரணசோபைகளைப் பர

ப்பிக்கொண்டிருக்கின்ற சிம்மாசனத்தின்மேல் ஈசா ணம் தற்புருஷம், அகோரம், வாயதேவம், சத்தியோ ஜாதம் என்னும் ஐந்துதிருமுகங்களும், சந்திரசடாமகு டமும், ஒவ்வொரு முகத்துக்குச் சோமசூரியாக்கினி யென்னும் திரிநேத்திரங்களும், பார்வதிதேவியார் வீற் றிருக்கின்ற வாமபாகமுமாகச் சிவபெருமான் எழுந்த ருளியிருக்கின்றார். தரிசிக்கவருபவர்களுக்குக் கற்பக விருக்ஷங்கள், அதிமதுரமானகனிகளையும், பீதாம்பரங் களையும், திவ்ய ப்ரகாசபூஷணங்களையும் கொடுக்கின் றன. பவளம்போல் ஜொலிக்கின்ற திருமேனியுள்ள சிவகணநாதர்களும், வெண்மைநிறத்தால் விளங்கும் பூதகணங்களும், நீலரத்நகாந்தியுள்ள முனிவர்கூட்டங் களும், நெருங்கியிருப்பதால் அத் திருக்கயிலாசமலை மென்மேலும் ஒளிவீசுகின்றது. வேதாத்தியயனஞ்செ ய்யும் ஓசையும், ஆகமபடனஞ்செய்யும் ஒலியும், சிவபு ராண பாராயணஞ்செய்யும் கோஷமும், சிவநாமோச் சராண ஆரவாரமும், அத்திருமலையில் எப்போதும் உள்ளனவாம். பக்திசெய்பவர்களுக்கு வேண்டிய வர ப்பிரசாதங்களைக் கடாக்ஷித்துக்கொண்டு அருட்சத்தி யாகிய பார்வதிதேவியாருடன் பரமசிவம் சார்வகால மும் எழுந்தருளி யிருக்கின்றார்.

திருக்கயிலாயச்சருக்க முற்றியது.

——:o:——

உ-வது காருடச்சருக்கம்.

திருக்கயிலாயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவ பிரானை வணங்குநிமித்தம் விஷ்ணுதேவர் கருடவாகன

மீது ஆரோகணித்துத் திருக்கயிலாயச்சாரலில் இறங்கி முதல்கோபுரவாயிலில் கருடபகவானை நிறுத்தித் திருநந்திதேவர் அநுமதிபெற்று உள்ளேபோய் ஸ்ரீகயிலாயபதியைத் தரிசித்தனர். முதற்கோபுரவாயிலிலிருந்த கருடன் வழக்கபடித் திருநந்திதேவரைப்பணியாமல் அகங்கரித்திருப்பதை நந்தியெம்பெருமானறிந்து கருடதேவரைப் பார்க்க, இரக்ஷண்பவன் வாகனமான உன்கோபம் என்னை யாதுசெய்யுமென்று கருடபகவான் கூற, சிவநிந்தையைக்கேட்ட நந்தியெம்பெருமான் பெருங்கோபங்கொண்டனர். புவனங்களியாவும் அதிர்ந்தன. இனி யென்னவிளையுமோவென்று தேவர் நடுங்கினர்கள். சிவநிந்தனையால் கருடன் யாதனுதேகத்தோடு பெருந்துயருறாமல், இப்போதே தண்டிக்கவேணுமென்று நந்திதேவர் நினைந்து பெருமூச்சுவிட்டனர். நாசியின்வழியாய்வந்த சுவாசமாகிய பிரசண்டமாருதமானது கருடதேவரை நாறுயோசனைதூரம் உருட்டிக்கொண்டுபோனது. உள்ளேவாங்கும் சுவாசத்தால் நந்திதேவர் நாசிவரையில் உருண்டுவந்து, சரீரம் நலுங்கிப் பெருந்துயரடைந்து மகாவிஷ்ணுவைக் குறித்து கருடன் முறையிட்டனர். விஷ்ணுபெருமானறிந்து கருடனை உபாதிசெய்யாமல் விடும்படிச் சிவபிரானுடைய அநுமதி பெற்றுவந்து நந்திதேவருக்குத் தெரிவித்தனர். சிவநிந்தைசெய்த இத்தேகத்தை வைக்கலாகாதென்று கருடன்மீது மறுபடியும்கோபிக்க விஷ்ணுதேவர் சிவசந்நிதியடைந்து தேவரீர்விடும்படி கட்டளையிட்டதாகக்கூறியும், நந்திதேவர் கருடனை உபாதிசெய்கின்றனரென்று சொல்லச் சிவபெருமான் நந்திதேவரை வரவழைத்து நமதுகட்டளைக்கு மேலுங் கோ

பங்கொள்ளலாமோவென்று திருவாய்மலர, சிவவாக்கியத்தை ஆலோசியாமல் தனக்குக் கோபம்வந்ததைத் திருநந்திதேவர் நினைந்து சரீரம்நடுங்கி, அடியேன் தேவரீர் வாக்கியத்தைத்தடுத்த அபராதத்தை மன்னித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனர். பின்பு கருடதேவர் சிவானுக்கிரகத்தால் சரீரசவுக்கியமடைந்தனர்.

காருடச்சருக்க முற்றியது.

——:o:——

௯-வது வேதகிரிச்சருக்கம்.

நைமிசாரண்யவாசிகளே கேட்பீர்களென்று சூதமாமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர். சிவவாக்கியத்தை தடுத்த நந்திதேவர் பணிந்து, இப்பாபம்நீங்க அநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கச் சிவபிரான் திருவுளமிரங்கி வேதகிரியென்று ஓர்தலமிருக்கின்றது. பூர்வம் வேதங்கள் நம்மைப் பூஜித்து ஆறு அங்கங்களுடன் ஒன்றுசேர்ந்து நமது திருவடியின் கீழ் நிலைத்திருக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கப் பூலோகத்தில் ஒரு கிரிவடிவமாக நிற்பீர்களானல், அம்மலையினுச்சியில் நாம் ஒரு சிவலிங்கவடிவமாகத் திருவுருக்கொள்வோம், அதனல் உங்களுக்கு வேதகிரியென்று பெயருண்டாகுமென்று கட்டளையிட்டோம். அவ்வண்ணமே இருக்குவேதம் வேராகவும், யசுர்வேதம் மத்தியாகவும், சாமவேதம் முடியாகவும், அதர்வணவேதம் சிகரமாகவும், சந்தையென்பது, பொன், வெள்ளி, இரும்பு, செம்பு, ஈயம், வெண்கலம், தாரயென்னும் தாதுக்களாகவும், கற்பம் அம்மலைக்குகைகளாகவும், மீமாம்சை

வாழ்வரையாகவும், உபநிடதம் விருக்ஷங்களாகவும், நிருத்தம் அருவிகளாகவும், சோதிடம் மணிகளாகவும், சிவாகமம் நாற்புறத்திலுமுள்ள சாரல்களாகவும் விளங்குவனவாம். தலங்களுக்குள் அதி விசேஷமாகும், என்று நந்திதேவருக்குச் சிவபிரான் திருவாய் மலர்ந்தருளினர்.

வேதகிரிச்சருக்க முற்றியது.

—:o:—

௪-வது உருத்திரகோடிச்சருக்கம்.

இவ்வாறு கட்டளையிட்ட பரமசிவத்தை நந்தியெம்பெருமான் வணங்கி, வேதகிரிதலத்தில் கோடிருத்திரர்கள் பூசைசெய்தகாரணத்தையும் அடியேனுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டுமென்று பணிந்துகேட்கப் பரமசிவம் கட்டளையிடுகிறார். பூர்வம் உலகத்தினிடத்து அனேக இராக்ஷதர்கள்பரவித் துன்பஞ்செய்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களை நாசப்படுத்தும்படி நமது திருமேனியில் கோடிருத்திரர்களை உண்டாக்கினேம். அவர்கள் நமக்கு சமமான வலலமையை யுடையவர்கள். அவுணர்களை நாசஞ்செய்து உலகங்களுக்கு க்ஷேமத்தை உண்டுபண்ணுவீர்களென்று தெரிவித்தோம். அசுரர்களைக்கொன்று உலகங்களுக்கு க்ஷேமம் உண்டுபண்ணி அக்கோடிருத்திரர்களும் பின்பு கயிலாயத்தை யடைந்து தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தனர். அக்காலத்தில் விஷ்ணுதேவர் திருப்பாற்கடல் கடையமத்தாக மந்தாகிரி எடுத்த பாதலவழியாக அனேக ராக்ஷதக்கூட்டங்கள் வெளிப்பட்டு உலகங்களில் பரவி

ணதைக்கண்ட தேவர்களும், முனிவர்களும் பயந்து கயிலைக்குவந்து முறையிட்டார்கள். அப்போது நாம் முன்பு உண்டாக்கின கோடிருத்திரர்களைப்பார்த்து அசுரர்களால்நேரிடும் துன்பத்தை நிவர்த்தியுங்களென்று கட்டளையிட்டோம்: அக்கோடி ருத்திரர்களும் பணிந்து சுவாமி இப்போது அவர்கள் பாபகிர்த்தியங்களைச் செய்தாலும், பூர்வம் விசேஷபுண்ணியங்களைச் செய்து தவப்புரிந்தவர்க ளாதலால், அவர்களைக் கொல்லும் பாபம், தொடராதபடி அநுகிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். வேதகிரிதலத்தில் நம்மை நீங்கள் பூசித்தால் பாபம் நிவர்த்தியென்று கட்டளையிட்டோம். இராக்ஷதர்களைத் தவம்சஞ்செய்து வேதகிரிதலத்தை யடைந்து பணிந்தார்கள், அவர்களுடைய அன்பிற்கு வந்து நாம் கோடிலிங்கமாக வுருக்கொண்டோம். அவ்விலிங்கங்களை அவர்கள் அர்ச்சனை செய்தபோது நாம் பிரசன்னமாய் நீங்கள் விரும்பியது யாதென்றுவினவ, இன்றுமுதலாக இத்தலம் ருத்திரகோடிதலமென்றும், தேவரீருக்கு ருத்திரகோடிநாதரென்றும், பெயர் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டபடி அநுக்கிரகித்து, அவர்களை நமது திருமேனியில் ஐக்கியஞ்செய்து கொண்டோம். அதுமுதல் அத்தலம் ருத்திரகோடி யென்றும் வழங்குகிறதென்று நந்திதேவருக்குச் சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தனர்.

உருத்திரகோடிச்சருக்க முற்றியது.

——:o:——

ரு-வது நந்திதவச்சருக்கம்.

சூதமாமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார். நந்தியெம்பெருமான் சிவபெருமானிடம் அநுமதிபெற்றுக்கொண்டு வேதகிரிதலத்தின் சிகரத்தைக்கண்டு மனங்கசிந்துருகி சிரம், வலது அஸ்தம், இடது அஸ்தம், வலதுகன்னம், இடதுகன்னம், முகவாய், வலதுபுஜம், இடதுபுஜம் என்னும் அஷ்டாங்கங்களும் பூமியிற்படிய நமஸ்கரித்து வேதகிரியைச்சேர்ந்து மேற்குதிசையில் வேதகிரியின் சாயல்தோற்றும் ஒரு தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து பூசித்து இடைபின்கலையாகிய இரண்டு வழியையடைத்து சுழுமுனாநாடி வழியைத்திறந்து, அவிடத்திற்காணப்படும் கோடிசூர்யப்பிரகாசத்தையும் தரிசித்துத் தசவிதநாதவொலிகளைக்கேட்டு, லலாடஸ்தானத்தில் சந்திரமண்டலத்திலிருந்து பெருகுகின்ற அமிர்தத்தைப் பானஞ்செய்து பிரம்மாநந்தபரராய்ச் சிவயோகத்தில் எழுந்தருளி யிருந்தனர். இவ்விதமாக நெடுங்காலந் தவஞ்செய்த நந்திதேவர் வைராக்கியத்தை வெளிப்படுத்தும்படி சிவபெருமான் தேவேந்திரனுக்குக் கட்டளையிட, இந்திரன் திலோத்தமை முதலிய தெவகணிகையர்களைத் தவஞ்செய்யும் நந்திதேவரிடம் அனுப்பினான். அத்தேவதாசிகள் வேதகிரித்தலத்திற்சேர்ந்து, இடபரூபங்கொண்ட திருநந்திதேவரைக் கண்டு, அதிகசவுந்தரிய விசித்திர திருவுருவைப் பார்த்துப் பெருங்காமங்கொண்டு, கிடாரிவடிவமெடுத்தார்கள். நந்திதேவருடைய தேகத்தைத் தனது உடம்போடு உராய்ந்து காமசங்கல்பம் உண்டாகும்படி திலோத்தமைசெய்ய, யோகத்தில்நின்றும் பிரிந்து

பெருங்கோபத்தை அடக்கிக் கண்விழித்துப்பார்த்து, திலோத்தமையே உனக்கு இந்தக் கிடாரிவடிவம் நிலைபெறக்கடவதென்று சாபங்கொடுத்தனர். திலோத்தமை நடுநடுங்கி சுவாமீ அடியேன்செய்த அபராதத்தை மன்னித்தருளவேண்டும், என்று கதறி அழுது திருவடியில் வீழ்ந்தாள். நந்திதேவர் மனமிரங்கி கலியுகத்தில் மகாபலிபுற மென்னும் நகரத்திலிருந்து சுரகுருவென்னும் சூரியவமிசத்தரசன் வனத்தில் வேட்டையாடும்போது, மாயீகன் என்னும் பன்றியின்மேல்விடும் பாணசேஷமானது உன்மேற்படும், நீ இறந்து திவ்யசரீரத்தோடு சுவர்க்கமடையக்கடவாயென்று திருவாய்மலர்ந்து போகத்திருந்தனர், திலோத்தமை சாபமடைந்ததைக்கண்ட தேவமாதர்கள் பயந்து சுவர்க்கபோய்விட்டனர். பின்பு திலோர்த்தமை பசுவடிவத்தோடு வனத்தில்மேய்ந்து அலைந்து திரிந்தனள். சிவபெருமான் திருநந்திதேவருக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்யும்பொருட்டு நந்திதேவர்முன் ஆகாசவீதியில் எழுந்தருளியதைக் கடண்ட தேவர்கள் கற்பகப்பூமாரி பெய்தார்கள். நந்திதேவர் கண்விழித்துப்பணிந்து தோத்திரஞ்செய்து ஆநந்தக்கூத்தாடினர். சிவபெருமான் உனக்கு வேண்டிய வரங்கேளென்று திருவாய்மலர, எவராவது இத்தலத்தில்வந்து தேவரீரைப் பூஜித்தால் அவர்கள் திருக்கயிலாயபதம் அடையும்படிக்கும், இத்தலத்திற்கு நந்திபுரியென்றும், தேவரீரெழுந்தருளிய வேதகிரிக்கு நந்திகிரியென்றும், நான் ஸ்நானஞ்செய்த தீர்த்தத்திற்கு நந்திதீர்த்தமென்றும், திருநாமம் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டபடி அநுக்கிரகித்தனர். இடபரூபங்கொண்ட நந்தி

யெம்பெருமான் சிவபிரானைத்தாங்கிக்கொண்டு வேத கிரிக்கெழுந்தருளினர்.

நந்திதவச்சருக்க முற்றியது.

——:o:——

கூ-வது மாயீகச்சருக்கம்.

———

சூதமாமுனிவர் தெரிவிக்கின்றார். மாயீகனெ ன்னும் ராக்ஷதனானவன் கொடியபாவங்களைச் செய்து கொண்டிருப்பவன். ஒருநாள் வேதகிரிதலத்தின் வன த்தில் ஓர் பன்றியைக்கண்டு தானும்பன்றிரூபமெடுத்து, அந்தப்பன்றியைக் கொலைசெய்து தின்னும் நிமித்தம் போகும்போது, இவ்வசுரன் முன்செய்த புண்ணியபல னால் மார்க்கண்டேயர் சந்தித்து, இவ்வசுரனைப்பார்த்து மனதிரங்கி மாயிகா இத்தலத்தில் உன்மனம் கொலை செய்யத் துணிந்ததல்லவா என்று கட்டளையிட்டதைக் கேட்ட இராக்ஷதன்பயந்து நமஸ்கரித்துநின்று சுவாமீ நான் நற்கதியடைய அனுக்கிரகிக்க வேணுமென்று வருந்திக்கேட்டனன். இப்பன்றிவுருவத்தோடு நீ இத் தலத்திலேயேவாசஞ்செய்வாயானால், சுரகுருமகாராஜா இவ்வனவேட்டையாடும்போது, அவர்பாணம் உன்மே ற்பட்டுத் திவ்யசரீரம்உண்டாகும், பிறகு நீ கதியடை வாயென்று அநுக்கிரகித்து மறைந்தருளினர். பின்பு ராக்ஷதன் பன்றி உருவத்துடன் வனத்தில் சஞ்சாரஞ் செய்துக்கொண்டிருந்து சுரகுருராஜன் பாணத்தால் பன்றிவடிவம் பிளவுபட்டுத் தலத்தில்வசித்த புண்ணி யத்தால் திவ்யசரீரம்பெற்றுச் சுவர்க்கமடைந்தனன்.

மாயீகச்சருக்க முற்றியது.

——:o:——

எ-வது காமதேனுச்சருக்கம்.

சூதமாமுனிவர் சவுனகாதி முனிவர்களைப்பார்த்துச் சொல்லத்தொடங்கினர். வசிஷ்டமுனிவரால் ஆதரிக்கப்படும் காமதேனுவானது மகம்மேருவின் சாரலில் கற்பகவிருக்ஷநிழலில் வந்து தங்கியது. அஷ்டவசுக்களில் பிரபாசன் என்னும் எட்டாவது வசுவின் பத்தினியாகிய மாலினியென்பவள், (பேதமை என்பது மாதர்க்கணிகலப்) என்னும் வாக்கியத்துக்குச் சாக்ஷியுமாக தன்னயகனைப்பார்த்து அப்பசுவின் பாலைக்கறந்து தாவென்றுகேட்டாள். நாயகன் பசுவின்மகுத்துவத்தை யோசியாமல் அதற்கு வருத்தமுண்டாகும்படி பால்கரந்தான். பசுவானது பிரபாசனைப்பார்த்து நான் துன்பப்படும்படி நீ பால்கரந்தபடியாலும் நீ கரக்கவந்ததை மற்ற ஏழுவசுக்களும், தடுக்காதபடியாலும், ஆகிய எண்மரும் காசிச் சுடலையில் பிணத்தைத்தின்னக் கடவீர்களென்று சபித்தது. அதைக்கேட்ட வசுக்கள்நடுங்கி காமதேனுவின் பாதத்தில் வீழ்ந்து முறையிட்டனர். காமதேனு இரக்கங்கொண்டு சிலநீதிகளைத்தெரிவித்து நீங்கள் காசிப்பதியில் சுடலையிலிருந்து துன்பமடையும்போது, நாரதமுனிவருடைய அனுக்கிரகத்தால் க்ஷேமமடைவீர்களென்று சொல்லியது.

காமதேனுச்சருக்க முற்றியது.

—:o:—

அ-வது நாரதச்சருக்கம்.

காமதேனுவினால் சபிக்கப்பட்ட அனலன், அனிலன், ஆபச்சைவன், சோமன், தரன், துருவன், பிரத்தியூசன், பிரபாசன், என்னும் எண்பரும் பூமிக்குவந்து காசித்தலத்தில் சுடலையில் அறிவிழந்து ஒளிமாறி, நிணமுள்ள பிணக்குவைகளைப் பிடுங்கித்தின்று நூறுவருஷ காலம் கழித்தார்கள். காசிக்குவந்த நாரதமகாமுனிவரைக் கண்டு வணங்கித் தங்களுக்குநேர்ந்த ஆபத்தை முறையிட அம்முனிவர் திருவுளமிரங்கித் தமது கையிலிருந்த கமண்டலதீர்த்தத்தை வசுக்கள்மீது புரோக்ஷித்தனர். முன்போற் சரீரகாந்தி யடைந்து அறிவு விளங்கிச் சுவாமீ தேவரீர் கிருபையினாலே பெருங்கவலை நீங்கினோம். பிணங்களையுண்டதோஷம் பரிகாரமாகத் தக்கமார்க்கத்தைக் கட்டளையிடவேணுமென்று விண்ணப்பிக்க, நாரதமுனிவர் அவர்களை வேதகிரித் தலத்துக்கு அழைத்துவந்து மார்க்கண்டேய முனிவரைத் தரிசித்து இவர்கள் தாபத்தை நிவர்த்திக்கும்படி அம்முனிவரைப் பிரார்த்தித்து, அஷ்டவசுக்களையும் அவரிடம்விட்டு நாரதமுனிவர் தனதிருப்பிடஞ் சேர்ந்தனர்.

நாரதச்சருக்க முற்றியது.

---:o:---

கூ-வது இந்திரச்சருக்கம்.

அஷ்டவசுக்களும் மார்க்கண்டேய முனிவரை வணங்கித் துன்பத்துடன் நின்றனர். அவர்கள் உள்ளக்குறிப்பை ஞானதிருஷ்டியினாலறிந்த முனிவர் விஷ்

னுமுதலிய தேவர்களுக்குந் துன்பம்வந்து தங்களிருப்பிடமும் வாழ்வும்போய் இத்தலத்தில் தபஞ்செய்து தங்களிட பதவியைச் சேர்ந்திருக்கின்றார்களென்று கட்டளையிட வசுக்கள் முனிவரை வணங்கி அவர்கள் யாதுகாரணத்தால் துன்புற்றார்களென்று கேட்க மார்க்கண்டேயர் திருவாய்மலர்ந்தருளுகிறார். இந்திரலோகத்திற்கடுத்த ஆகாயகங்கைக்கரையில் ஓர் தெய்வமாது அழுதுக்கொண்டிருந்ததை யறிந்த இந்திரன் நீ துயரப்படுங்காரணம் யாதென்றுகேட்கக் கூறுகின்றாள். என்கையிலிருந்த பந்தைப் பலாத்காரமாய் பிடுங்கிக்கொண்டு ஓர் மனிதன் வெள்ளிமலைக்குப் போனானென்று சொல்லினள். இந்திரன் அவள்துயரத்தை நிவர்த்திக்க எண்ணங்கொண்டு தேடிக்கொண்டு போகும்வழியில் பரமசிவம் மாறுவடிவங்கொண்டு தேவியுடன் பந்தைப் பக்கத்தில் வைத்துவிட்டு சூதாடிக்கொண்டிருந்தனர். தேவமாது சொன்ன அடையாளத்தை யொத்த பந்தைப்பார்த்து இந்திரன் கள்வனே பந்தைக்கொடுவென்று அதட்டிகேட்கச் சுவாமி கேளாதவர்போல் ஆட்டத்திலிருந்தனர். இந்திரன் கோபித்து அவரைத்தண்டிக்க வச்சிராயுதத்தை உயரத் தூக்கினான். கடவுள் பார்த்தமாத்திரத்தில் அசைவற்றுச் சித்திரம்போலிருந்தான். உடனே சிவபிரான் ஓர்தோழியை யழைத்துப் பாம்புகளால் இவனைக்கட்டி மலைக்குகையில் சிறைப் போடும்படி கட்டளையிட, அவ்வண்ணமே ஓர் தோழி சிறையிலிட்டனள். இந்திரன் சிறையிலிருந்து யாதுகாரியஞ் செய்தோமென்று துன்பக்கடலிலாழ்ந்தனன். தேவர்கள் யாவரும் தமது அரசனைக் காணாமையால் வருந்தி ஆசாரியராகிய பிரகஸ்பதி பகவானுக்கு வின

ணப்பித்துத் தமது குருவுடன் திருக்கயிலாசத்துக்குப் போனார்கள். அவ்விடம்வந்த நாரதமுனிவரால் இந்திரன் சிறையிலிருப்பதை யறிந்து இந்திரனுக்கு நேரிட்ட சிவாபராதம் எவ்வாறு நீங்குமென்று தேவர்கள்கேழ்க்கப், பிரகஸ்பதி பகவான்பல சிவாபராதங்களைத் தெரிவித்துக் கைலாயத்துக்குத் தேவர்களோடுபோய்ச், சிவபிரானை வணங்கிச் சுவாமீ இந்திரன் தப்பிதத்தை மன்னித்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தனர். சிவபெருமான் இந்திரனைச் சிறைவிடுவித்து இந்திரனை வேதகிரித் தலத்திற்குப்போய் நம்மைப் பூசிப்பையாகில் இஷ்டசித்திபெறுவாயென்று கட்டளையிட்டனர். அவ்வாறே வேதகிரித்தலத்தையடைந்து கிரிக்குக் கிழக்கே தம்பெயரால் ஒரு தீர்த்தத்தை யுண்டாக்கி ஸ்நாநஞ் செய்து பூசித்து இஷ்டசித்திகளைப் பெற்று இந்திரலோகஞ்சேர்ந்தான்.

இந்திரச்சருக்க முற்றியது.

——:o:——

ய-வது நாராயணச்சருக்கம்.

———

மார்க்கண்டேய முனிவர் அஷ்டவசுக்களுக்குத் திருவாய்மலர்கின்றனர். விஷ்ணுதேவர் தேவர்களுக்குத் துன்பம் உண்டுபண்ணின அசுரர்களை வதைக்கும் போது, சில இராக்ஷதர்கள் காட்டில் ஓடி அங்குள்ள பிருகுமகாமுனிவருடைய பத்தினியைக் கண்டு சரணாகதஞ்செய்தார்கள். அவர்களை தம்முடைய ஆசிரமத்தில் தங்கச்செய்து தான் வாயிலில் நின்றுக்கொண்டி

ருந்தனள். விஷ்ணுதேவர் ரிஷிபத்நினியைக் கண்டு அவுணர்களை கொலைசெய்வதற்கு வழிவிடென்று கூறினர். என்னை அவர்கள் சரணாகதி யடைந்தபடியால் வழிவிடேனென்றனள். விஷ்ணுதேவர் கோபித்து ரிஷி பத்தினிமீது சக்கராயுதத்தைப் பிரயோகித்தபோது ஆசிர்மத்தோடு பெருவனம் பற்றிக்கொண்டது மல்லாமல் இராக்ஷதர்களும் பிருகு பத்தினியுஞ் சாம்பலாயினர். பிருகுமுனிவர்வந்து நடந்தசெய்தியறிந்து காலருத்திரனைப்போல் கோபங்கொண்டு, விஷ்ணுதேவரைப்பார்த்துச் சரணாகதரக்ஷணைசெய்த என் மனைவியைக் கொன்றீராதலால் உமக்குநேரிடும் பத்து அவதாரங்களில், இராமாவதாரத்தில் பத்தினியைப் பிரிந்து துன்பமடைவீரென்று சபித்தனர். திருமாலானவர் எனக்கு இப்பெண்பழி நேரிட்டது பூர்வ வினைப்பயனென்று வருந்திக் கால்பெருவிரலால் பூமியை ஊன்றினர். அங்குதோன்றிய பாதாள கங்கையைத் திருக்கரத்தால் எடுத்து அம்முனிவர் பத்தினியின் எலும்பின்மேல் புரோக்ஷிக்கத் திவ்ய மங்களரூபத்தோடு எழுந்த பத்தினியைக்கண்டு பிருகுமுனிவர் சந்தோஷித்து மகாவிஷ்ணுவே உம்முடைய லீலாவிபவத்தை யாவரறியப்போகின்றார்கள்: நாம்கொடுத்த சாபம் அந்நாளில் தேவர்களுக்கு உதவியாய் இராவணாதிகளைக் கொன்று சீதாதேவியை மீட்டுவந்து வாழ்வதற்கு அநுகூலமாகும். ஸ்திரீஹத்தி நீங்கும்பொருட்டு வேதகிரிக்குப்போய்த் தவஞ்செய்வீரென்றனர். அவ்வாறே விஷ்ணுதேவர் வேதகிரிக்குவந்து விதிப்படி பூசித்தனர். வேதகிரிநாதர் பிரசன்னராய்க் காக்ஷிகொடுத்தருள விஷ்ணுதேவர் மகிழ்ந்து தேவரீர் திருமூர்த்தி சொரூபமானபோது

என்னை யிடப்பாகத்திற் காட்டியருளினீர், என்று துதி செய்து வேண்டிய வரம்பெற்று வைகுந்தத்துக் கெழுந் தருளினர். வேதகிரிக்குத் திருநாரணபுரி யென்றும் பெயர் வழங்குகின்றது.

நாராயணச்சருக்க முற்றியது.

——:o:——

௰க-வது சதுமுகச்சருக்கம்.

அஷ்டவசுக்களைப்பார்த்து மார்க்கண்டேய முனிவர் திருவாய்மலர்கின்றனர். பிரம்மாவானவர் சாவித்திரி, பாரதி யென்னும் மனைவியரிருவரில, சாவித்திரி யென்பவளிடத்தில் வெறுப்பும் பாரதி யென்பவளிடத்து விருப்புமுள்ளவரானர். அதையறிந்த சாவித்திரியானவள் கோபங்கொண்டு பிரம்மதேவரைப் பார்த்து வேதங்கள் உம்மைவிட்டு நீங்கக்கடவனவென்று சபித்துச் சப்தமுனிவர்கள் தங்கும் ஆசிரமஞ்சேர்ந்து தவஞ் செய்துகொண்டிருந்தனள். சாபமொழிப்படி பிரம்மதேவர் வேதங்கள் தம்மைவிட்டுப் பிரிந்ததால் அறிவிழுந்து, மதுகயிடவரால் சண்டையில்தோற்று விஷ்ணுதேவரிடஞ்சென்று முறையிட்டனர். விஷ்ணுதேவர் மதுகயிடவரைச் சங்கரித்துப் பிரமதேவரைப் பார்த்து நீ வேதகிரித்தலத்தையடைந்து பூஜித்தால் இஷ்டசித்தி பெறுவாயென்று கட்டளையிட்டனர். பிரம்மதேவர் வேதகிரித்தலத்தைச் சேர்ந்து விதிப்படி பூஜித்ததனல் சிவபெருமான் பிரசன்னாாய்க் காக்ஷிகொடுக்க, வேதங்களையும் சாவித்திரியையும் அடைந்து ஸத்தியலோகம் சேர்ந்தனர்.

சதுமுகச்சருக்க முற்றியது.

——:o:——

ய௨-வது வசுதேவச்சருக்கம்.

விபூதி ருத்திராக்ஷமணிந்து சிவபூஜையை விதிவழுவாமற்செய்தவர் முத்தியடைவரென்று மார்க்கண்டேயமுனிவர் அஷ்டவசுக்களுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினர். விபூதியானது கற்பம், அனுகற்பம், உபகற்பம், என மூன்றுவகைப்படும். இவைகளில் கற்பவிபூதிக்குரிய இலக்கணம் அவயவப் பழுதானபசு, கன்னிப்பசு, கன்றுபோட்டநாள் சமீபித்தபசு, மலட்டுப்பசு, கிழப்பசு, கன்றிறந்தபசு, இவைகள் ஆகாவாம். அழகுவாய்ந்த கன்றையுடைய பசுவாயிருக்கவேணும் அப்பசு சம்பாத்தாள் மேய்ந்திருந்தால் உத்தமம். அதன்சாணத்தை அஷ்டமி, சதுர்த்தசி, பூரணை இந்தத்திதிகளில் கீழ்விழுவதற்குமுன் பரிசுத்தத்தோடு எடுத்துவந்து மேல்வழும்பினைநீக்கிப் பஞ்சகவ்வியம்வார்த்துப் பிசைந்து, பதறில் உருட்டி அக்கினியில் தகித்துப் பதத்தில் எடுத்துப் புதுப்பாண்டத்தில் வைப்பதுகற்பவிபூதியாகும். சித்திரைமாதத்தில் வனத்தில் உலர்ந்திருக்கும் சாணத்தை யெடுத்துவந்து உரலில் யிடித்துக் கோஜலம்வார்த்துப் பிசைந்து பதரில் உருட்டி அக்கினியில் தகித்துப் புகிதமாக எடுத்துவைப்பதே அநுகற்ப விபூதியாகும். பெருவனம் இயற்கையாகப் பற்றிக்கொண்டதில் நேரிட்ட சாம்பற்பொடியை எடுத்துவந்து பால், தயிர், நெய், கோஜலம், கோமயம், என்னும் பஞ்சகவ்வியம்விட்டுப் பிசைந்து அக்கினியில் தகித்துப் புனிதமாக எடுத்துவைப்பதே உபகற்பவிபூதியாம். இவ்வாறு உண்டுபண்ணும் விபூதி நீலநிறமாயிருக்கில் வியாதியும், கருமைமிகுந்து சிவந்திருக்குமாகில் ஆயுள்

குறைவும், செம்மைநிறமாகில் புகழ் நீங்குதலும், மஞ்சள் நிறமாகில் வறுமையும் உண்டாகும். வெண்மை நிறமானல் புண்ணியம் உண்டாகும். பட்டு, வஸ்திரம், பெண்மான்தோல், புலித்தோல், இவைகளில் எதையாவது விபூதிப்பையாகத் தைத்துக்கொள்ளலாம். விபூதிப்பை பன்னிரண்டங்குல நீளமும், எட்டங்குல அகலமுமாக இருக்கவேண்டும். விபூதிப்பை நேரிடாவிடில் சம்புடம், வாழைப்பட்டை, மான்றேல், வியாக்கிர சர்மம், வில்வக்குடுக்கை, சுரைக்குடுக்கை, இவைகளிலும் வைத்துக்கொள்ளலாம். விபூதிதரிக்கும்விதி விபூதி உத்தூளனஞ்செய்து காலையில் கிழக்குமுகமாகவும், மாலையில் வடக்குமுகமாகவும், ஆசாரியர் மூலமாய்த் தெரிந்த மந்திரங்களை யுச்சரித்துக்கொண்டு ஜலம்விட்டுக் கவசமந்திரங்களை உச்சரித்துக்கொண்டு ஜலம்விட்டுக் கவசமந்திரத்தால் குழைத்துச் சிரசு, நெற்றி, மார்பு, நாபி, வலதுமுழந்தாள், இடதுமுழந்தாள், வலதுபுஜம், இடதுபுஜம், வலதுமுழங்கை, இடதுமுழங்கை, கணுக்கை இரண்டு, விலாப்புறம் இரண்டு, முதுகு, கழுத்து ஆகிய பதினறிடங்களிலும், தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவைகளில் விலாப்புறம் நீக்கிக் காதுகளைக் கொள்வதுமுண்டு. முழங்கைகளையும் மணிக்கட்டுகளையும் நீக்கிப் பன்னிரண்டு ஸ்தானங் கொள்வதுமுண்டு. அப்படித்தரிக்கும் விபூதியின் அளவு நெற்றியில் கடைப்புருவமளவும், மார்பு, புயங்களில் அவ்வாறங்குல நீளமும், மற்ற ஸ்தானங்களில் ஒவ்வோரங்குல நீளமுமிருக்கவேண்டும். ஒன்றுடன் ஒன்று சேரலாகாது. எந்தச் சத்கர்மங்களை ஆரம்பித்தாலும் விபூதிதரித்துப் பின்பு ஆரம்பிக்கவேணும். சுவாமி சந்நிதியிலும், யாக

சாலையினும், ஆசாரியர் முன்னிலும் நேரில் தரிக்காமல் வேறுதிக்குமுகமாகத் தரிக்கவேண்டும். விபூதி உயிர்க் குற்றங்களை நீறுக்குதலால் திருநீறென்றும், சம்பத் தைக் கொடுத்தலால் பூதியென்றும், ஆகமங்களில் சொல்லப்படும்.

உருத்திராக்ஷவிதி.

உருத்திராக்ஷநிறம் வெண்மை பிர்மகுலமென்றும், செம்மை க்ஷத்திரியகுலமென்றும், பொன்னிறம் வைசியகுலமென்றும், கருமை சூத்திரகுலமென்றும் சொல்லப்படும். உருத்திராக்ஷபேதங்கள் ஒருமுகம் முதலாகப் பதினாறுமுகம் வரையிலும் உள்ளன. இவைகளில் முப்பத்திரண்டுமணி, மாலையாகத் தரித்துக்கொண்டாலும், அல்லது தனியே ஒருமணி தரித்தாலும், பாபம்நீங்கிப் புண்ணியம் பெறுவார்கள். இவைகள் சிவரூபமாதலால் சிவபெருமானுகவே பிரீதிபாராட்டவேண்டும். ஜெபமாலைக்கு மணி நூற்றெட்டு, ஐம்பத்துநாலு, இருபத்தேழு, இவைகள் ஒன்றுடன் ஒன்று சேராமல் முடிந்து மாலையாகவைத்து ஜெபிக்கவேண்டும். இஷ்டசித்தி விரும்பினோர் இருபத்தைந்து முப்பது மணிசேர்ந்த மாலைதரிப்பதுமுண்டு. செபிப்பது சிவாலயத்திலாகில் விசேஷ புண்ணியமுண்டாம். காசிமுதலிய க்ஷேத்திரங்களில் தேவர்களாலும் அவுணர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட இலிங்கங்களில் பாணுசுரனுல் பூசிக்கப்பட்ட இலிக்கங்களை வருணாச்சிரமத்துக் கேற்றவைகளாகக் கொண்டுவந்து மாலையாகத் தரித்து வெண்மைநிற விபூதியுந் தரித்து விதிப்படி பூஜிப்பாராயின் மோக்ஷம் அ

டைவரென்பது சத்தியம். இவ்வாறு பலநீதிகளையும் தபோமார்க்கத்தையும் போதித்த மார்க்கண்டேயமுனிவரை வணங்கிப் பின்பு அஷ்டவசுக்களுந் தவஞ்செய்தனர். சிவபெருமான் எழுந்தருளி அநுக்கிரகிக்க இஷ்டசித்திகளைப் பெற்றுத் தங்கள் பதவியை யடைந்தார்கள். அதுமுதல் அத்தலம் வசுகணநாதபுரமென்றும் வழங்குகிறது.

வசுதேவச்சருக்க முற்றியது.

——:o:——

௬-வது தினகரச்சருக்கம்.

———

சூதமஃமுனிவர் பன்னிரண்டு சூரியர் பூஜித்து வரம்பெற்றதைக் கடளையிடுகின்ருர். வைகர்த்தன், விவச்சுவான், மார்த்தாண்டன், பாஸ்கரன், இரவி, லோகப்பிரகாசன், சாக்ஷி, சுவிக்கிரமன், ஆதித்தன், சூரன், அஞ்சுமாலி, திவாகரன் என்னும் பன்னிருசூரியரும் பிரகாசிப்பதில் நான் வல்லவன் நான்வல்லவ னென்று ஒருவரோடு ஒருவர் விவாதப்பட்டு ஸத்தியலோகஞ் சேர்ந்து பிரம்மதேவரைப் பணிந்து தங்கள் விவாதத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள நீங்கள்யாவரும் சமமான ஒளியுடையீர்கள். மாதத்துக்கு ஒவ்வொருவராக உதயகிரியில் பிரகாசிக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்தனர். தங்களுக்குள்நேர்ந்த விவாதம் நீங்கி மாதம் ஒவ்வொருவர் பிரகாசித்தார்கள். பின்பு அசுரர்களால் மெலிந்து

வேதகிரியை யடைந்து பூசித்து வேண்டியவரங்களைப் பெற்றுத் தங்கள் வாசஸ்தானத்தை அடைந்தனர்.

இனகரச்சருக்க முற்றியது.

——:o:——

௰சு-வது முனிகணச்சருக்கம்.

சூதமாமுனிவர் தெரிவிக்கின்றார். விராட்புருஷனுடைய இருதய கமலமாகிய சிதம்பரத்தில் சிற்சபாநாதரை ஆதிசேஷபகவான் வணங்கித் தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பாணினியமென்னும் வியாகரணத்தை உபதேசிக்கவேண்டுமென்று சௌநகாதிமுனிவர் அடியேனைப் பிரார்த்திக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு உபதேசிக்கும்படி தேவரீர் அனுமதி தந்தருளவேண்டுமென்று கேட்டனர். நீ பதஞ்சலிமுனி வடிவங்கொள்ளும்போது உபதேசிப்பாயென்று சிவபெருமான்திருவாய்மலர அவ்வண்ணமே பதஞ்சலிமுனிவடிவங்கொண்டு சிதம்பரத்தைச் சேர்ந்து அங்குத்தவஞ்செய்யும் வியாக்கிரபாத முனிவரோடு ஆநந்தத்தாண்டவத்தைத் தரிசித்து அங்குவந்த முனிவர்களுக்கு வியாகரணம்போதித்தனர்; சிவாகாரமாயிருந்து உபதேசியாமையால் அம்முனிவர்களுக்குப் பொருள்தெரியாது மயங்கிச் சபாநாதர் கட்டளைப்படிக்குத் திருக்கழுக்குன்றத்திற்குவந்து பூசித்து வியாகரணப் பொருளுணர்ந்து அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்தனர்.

முனிகணச்சருக்க முற்றியது.

——:o:——

௰௫-வது திருமணச்சருக்கம்.

பரமசிவன் உலகமாதாவாகிய பார்வதிதேவியாரை ஆதிகாலத்தில் இமயமலையில் திருமணஞ்செய்துக் கொண்டதுமன்றி வேறோர் கற்பத்தில் வேதகிரித்தலத்தினின்றும் இமயமலைக்குப்போய்த் திருக்கல்யாணஞ் செய்துகொண்டார். அதைக் கூறுகின்றேன் கேட்பீர்களென்று சொல்லத்தொடங்கினர். இமயபர்வதராஜனவன் கௌதமர், காசிபர், மார்க்கண்டேயர், பாரத்துவாசர், அகஸ்தியர், புலஸ்தியர், ஆங்கிரசர் என்னும் சப்தமுனிவர்களைப்பார்த்து என்குமாரத்தியாகிய பார்வதிதேவியாரை ஸ்ரீவேதகிரிநாதருக்குக் கொடுக்கும்படி நிச்சயித்திருக்கின்றேன். நீங்கள் வேதகிரிக்குப் போய் என் சம்மதத்தைச் சுவாமி சந்நிதியில் விண்ணப்பித்து அநுமதிபெற்று வருவீர்களென்று பிரார்த்தித்தனன். எழுமுனிவர்களும் வேதகிரித் தலத்தைச்சேர்ந்து சிவபெருமானைப் பணிந்து மலையரசன் விருப்பத்தை விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள். வேதகிரிநாதர் உலகங்கள் பிழைக்குநிமித்தம அவர்கள் விண்ணப்பத்தையேற்றுக்கொண்டு தேவர்களுடன் இமய மலைக்குப் போய்ப் பார்வதிதேவியாரைத் திருமணஞ்செய்து வேதகிரிக்கெழுந்தருளினர். சமஸ்ததேவர்களும் வேண்டியவரம்பெற்றுத் தங்கள் தங்கள் பதவியைச் சேர்ந்தார்கள்.

திருமணச்சருக்க முற்றியது.

---:o:---

௰௬-வது கங்காசலச்சருக்கம்.

ஒதந்துப்போதள்.

கங்கம்=கழுகு. அசலம்=மலை, கழுகுபூசிக்குமலை. சான்மலி நாட்டில் கிரேதாயுகத்திலே விருத்தசிரவா வென்கிற மகாமுனிவருடைய நெற்றியில் சண்டனும், மார்பில் பிரசண்டனும், என்கிற முனிவர்கள் இருவர் கழுகுவடிவாக அவதரித்தார்கள். அவர்களைப் பிதா பார்த்துச் சமஸ்தபக்ஷிகளுக்கும் அதிபதியாவீர்களெ ன்றனர். அவர்களதை வெருத்து வேதகிரிநாதரைப் பூசிக்கவேண்டிய விதிகளைதெரிந்து வேதகிரிக்குவந்து பூசித்து அந்த யுகமுடிவில் சாயுச்சியத்தை யடைந்தா ர்கள்:

சம்பாதிசடாயு பூசித்தவரலாறு.

இரண்டாவது திரேதாயுகத்தில் சம்பாதி சடாயு வென்னும் இரண்டு முனிவர்கள் பூர்வவினையால் கழுகுவடிவமாகப் பிறந்தார்கள். சம்பாதியென்பவர் தம்பி யாகிய சடாயுவைப்பார்த்து உன்னிலும் நானேவலிமை யுடையேனென்றனர். தம்பி தமயனைப்பார்த்து உன்னி லும் நானே வலிமையுடையேனென்றார். இவ்வண்ணம் இருவரும் வாதித்துப் பின்பு நாம் இருவரும் சூரியமண் டலத்தை நோக்கிப் பறந்து செல்வோம். யாவர் முன் னே சூர்யமண்டலத்தை யடைகின்றார்களோ அவர் களே பராக்கிரமத்தில் உயர்ந்தவர்களென்று தம்முள் நிச்சயித்து முனிகணங்களைச் சக்ஷியாகவைத்து மேரு

பர்வத உன்த சிகரத்திலிருந்து ஆகாயத்தைநோக்கி யிருவரும் ஒரேகாலத்தில் எழும்பிப் பரந்தார்கள். அதனால் அஞ்சுமுனிவர் சாபத்தையடைந்து வேதகிரி தலத்தைப் பூசித்து அந்தயுகமுடில் சாயுச்சியத்தை யடைந்தார்கள்.

சம்புகுத்தன் மாகுத்தன் சரித்திரம்.

துவாபரயுகத்தில் சம்புகுத்தன் மாகுத்தன் என்னும் முனிவர்கள் வேதகிரியில் தவஞ்செய்தார்கள். தமயனாகிய சம்புகுத்தன் சிவமேபெரிதென்றான். தம்பியாகிய மாகுத்தன் சத்தியேபெரிதென்றார். சிவமே பெரிதென்பவனை சிவபெருமானும் சத்தியேபெரிதென்றவனைத் திரிபுராம்பிகையும் கழுகாகச் சாபங்கொடுக்க அத்தலத்தில் பூசித்து அந்தயுகமுடிவில் சாயுச்சியபதவியை அடைந்தனர்.

பூடாவிருத்தா சரித்திரம்.

நாலாவது கலியுகாரம்பத்தில் பூடா விருத்தா என்னும் இரண்டு முனிவர்கள் வேதகிரிதலத்தில் தவஞ்செய்தனர். அத்தவத்திற்கு வேதகிரிப்பெருமான் இரங்கிக் காக்ஷிகொடுத்து நீங்கள் செய்யுந்தவத்துக்கு நாம் மகிழ்ந்தனம். சாரூபபதத்தை யிப்போது தருகின்றோம். ஒருகற்பமட்டும் அச்சரீரத்தோடு திருக்கயிலாசத்தில் வாசஞ்செய்வீர்கள். அதன்பின்பு சாயுச்சியத்தைப் பெறுவீர்களென்று திருவாய்மலர்ந்தனர்.

அதைக்கேட்ட இரண்டுமுனிவரும் இப்போதே சாயுச்சியம்தரவேண்டுமென்றனர். நாம் கட்டளையிட்டவாக்கியத்தை மறுத்தமையினால் நீங்கள் கழுகுவடிவங்கொள்வீர்களென்றனர். முனிவர்கள்பயந்து அபராதத்தைப் பொறுத்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, நீங்கள் காசிபரிஷியினிடத்தில் இரண்டு கழுகுகளாகப் பிறந்து சம்பு ஆதி யென்னும் பெயர்பூண்டு இவ்வேதகிரிக்கு வந்து கிரியின்மீதுள்ள பாறையில் உங்கள் மூக்கினால் கீறுவீர்கள் அக்கீறல் சுனைவடிவமாகும். தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பூசைசெய்யுங்கள். கலியுக முடிவில் முத்தியடைவீர்களென்று திருவாய்மலர்ந்தனர். அப்படியே காசிபமுனிவரிடத்தில் கழுகுவடிவமாகப்பிறந்து சம்பு ஆதி யென்னும் பெயர்பூண்டு இப்போதுந் தவஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வண்ணம் யுகங்கள்தோறும் இரண்டிரண்டு பேர்களாக நான்குயுகத்திற்கும் கழுகுவடிவங்கொண்ட எட்டுமுனிவர்கள் பூசித்தகாரணத்தால் அம்மலைக்குக் கழுகாசலமென்றும் பெயர் வழங்குகின்றது.

கங்காசலச்சருக்க முற்றியது.

——:o:——

௰எ-வது பசுவராகச்சருக்கம்.

சூதமாமுனிவர் திருவாய்மலர்கின்றனர். மகாபலிபுரத்தில் சுருகுருச்சக்ரவர்த்தியென்பவன் அரசாட்சிசெய்துவந்தனன் கலியுகாரம்பத்தில் திருக்கழுக்குன்ற ஆரண்யத்தில் ஒரு பன்றியானது அனேகருக்குத்

துன்பஞ்செய்துவந்தது. அதையரசன்கேட்டு காட்டுக்குவந்து பன்றியைக் கொல்லும்படிவிட்ட பாணமானது அப்பன்றியைக்கொன்று பின்னும் வேகத்துடன் சென்று ஒருபுகருக்கு அப்பால் மேய்ந்த ஒரு பசுவின் மீதுபட்டு அதையும் ஊடுருவியது பசுவாயிருந்த திலோத்தமை அரசனைபுகழ்ந்து சுவர்க்கம்போய்விட்டாள். பன்றியாகிய மாயீக அசுரன் தவஞ்செய்யப் போயினார்.

பசுவராகச்சருக்க முற்றியது.

——:o:——

ய அ-வது தீர்த்தச்சருக்கம்.

———

சூதமாமுனிவர் தீர்த்தமகிமையைச் சொல்லத் தொடங்கினார். வேட்டைநாய்களுக்குள் ஓர்நாய் குஷ்டநோய்கொண்டிருந்தது அது வேதகிரியின்மேலேறி சுனையிலிருந்த தீர்த்தத்தைக் குடித்தபோது தவறிச் சுனைக்குள் வீழ்ந்தது. அத்தீர்த்தத்தின் மகிமையால் குஷ்டம்மாறிச் சுவர்னகாந்தி யடைந்தது. குஷ்டமுள்ள மந்திரி அதைக்கண்டு அந்நாய்போனவழியேபோய்ச் சுனையைப்பார்த்தபோது அத்தீர்த்தம் புழுக்களால் நிறைந்திருப்பதுப்போலத் தோன்றியது. மனதில் அருவருத்து வாய்க்குள்ளே தீர்த்தம்போகாமல் ஸ்நாநஞ்செய்தனன். சரீரமுழுதும் சுவர்ணகாந்தியாகிப் பிரகாசித்தது, வாய்மட்டும் வெண்குஷ்டம் மாறாதிருந்தது. நான் தீர்த்தத்தை அருவருத்தேனாதலால் வாயில் குஷ்டம்நீங்கவில்லை சென்று வாயால் தீர்த்தத்தை

ப்பருகினன். ஆதியில் சந்தேகித்தபடியால் வாயிலிரு ந்த வெண்குஷ்டம் மாறவில்லை. மந்திரி ஆச்சரியங் கொண்டு அரசனிடம்வந்து அந்த அற்புதத்தை தெரிவி த்தனன், அம்மந்திரியை முத்துமணி வெள்வாயனென்று யாவரும் சொல்லினார்கள். பின்பு அரசன் மகாபலிபு ரம் போகும்போது இப்போது கழுகுவடிவங்கொண்டு பூசிக்கும் முனிவர்கள் தடுத்து வேதகிரிதலத்தின் தீர் த்தமகிமையைத் தெரிவிக்கின்றார்கள், ஆதியில் கங்கை முதலிய நதிகளெல்லாம் சமுத்திரராஜனிடம் வந்தார் கள். வருணதேவன் கங்கையினிடத்தில் அதிகபிரியங் காட்டினன். மற்ற நதிதேவிகள்கண்டு ஊடல்கொண் டனர். கங்கை என்மகிமை உங்களுக்குக் கிடைக்கு மோவென்று சொல்ல ஒருவருக்கொருவர் விரோதி த்து வாதஞ்செய்வதை சமுத்திரராஜன்பார்த்து அவர் களை யழைத்துக்கொண்டுபோய் கோதாவரி கோடீச்சு ரருக்குத் தெரிவிக்க அக்கடவுள் அந்நதிதேவிகளுடன் உருத்திரகோடி ஸ்தலத்திற்குவந்து அங்குள்ள தீர்த்த ங்களில் அவர்களை ஸ்நாநஞ்செய்வித்தனர். ஸ்நாநஞ் செய்தவுடன் தாங்கள்கொண்ட பொறாமைநீங்கி வேண் டிய வரம்பெற்று வாசஸ்தானத்தை யடைந்தார்கள். வருணதேவனும் வேண்டியவரம்பெற்று சென்றனர். இத்தலத்தில் அனேக தீர்த்தங்களுள்ளன. அவைக ளில் முக்கயம் பன்னிரண்டு தீர்த்தமாகும். திருமலைக் குக்கிழக்கே மூவர்கோவில்சமீபம் இந்திர தீர்த்தம், அக்கினிமூலையில் ருத்திராங்கோவிலில் உள்ளது சம்பு தீர்த்தம், ருத்திரகோடி தீர்த்தம் வேதமலைக்குதெற்கு வசிஷ்டமுனிவராலே உண்டாக்கப்பட்டது சங்குதீர்த் தம், நிருதிமூலையில் மெய்ஞ்ஞானதீர்த்தம். அகஸ்திய

தீர்த்தம். மார்க்கண்டேயதீர்த்தம். விஸ்வாமித்திரதீர்த்தம். திருமலைக்கு மேற்கில் நந்திதீர்த்தம். வருணதீர்த்தம் வடமேற்கில் அகலிகாதீர்த்தம், வேதகிரியின் பாறையின்மீது எங்கள்மூக்கினலே உண்டாக்கப்பட்ட அனைசம்பாதிதீர்த்தம் இத்தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்கள் பாபம்நீங்கிப் பரிசுத்தராவார்கள்.

தீர்த்தச்சருக்க முற்றியது.

——:o:——

௰கூ-வது தலவிசிட்டச்சருக்கம்.

இரண்டு கழுகுமுனிவரும் சூாகுரு அரசனுக்குத் தெரிவிக்கின்றார்கள். இத்தலம் சிவபுரமென்றும் தக்ஷிண கயிலாசமென்றும் வழங்கும். ஆதியில் சிவபெருமான் திருநந்திதேவரைப்பார்த்து கயிலாசகிரியின் சிகரங்களில் மூன்றுசிகரங் கொண்டுபோய் மூன்றிடத்தில் வைப்பாயாக அம்மூன்றில் ஒருமலையைத் தெரிசித்தாலும் நாம் எழுந்தருளியிருக்குங் கயிலாயத்தைத் தெரிசித்த பலனடைவார்களென்று கட்டளையிட்டனர். நந்தியெம்பெருமான் மூன்றுசிகரங்களையும் கொண்டு மூன்றிடத்தில் நாட்டினர். வடக்கே மல்லிகார்ச்சுனபுரம் ஒன்று. திருக்காளத்திமலை ஒன்று. திருக்கழுக்குன்றம் ஒன்று இத்தலத்திற்குவருபவர் ஸ்நாநஞ்செய்து நியமமாகவந்து நந்திதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து ஸ்தலபுராணத்தை வாசித்துக்கொண்டாயினும் கேட்டுக்கொண்டாயினும் மெல்ல நடந்து வேதகிரியை ஐந்துதரமாயினும் மூன்றுதரமாயினும் பிரதக்ஷிணஞ் செய்யவே

ண்டும். தீர்த்தக்கரை முதலானவிடங்களில் தாம்பூலம் உமிழலாகாது மற்ற அசுசிகளையும் செய்யலாகாது.

தலவிசிட்டச்சருக்க முற்றியது.

——:o:——

உ௰-வது சுரகுருச் சருக்கம்.

சூதமாமுனிவர் மகாரிஷிகளைநோக்கித் திருவாய் மலர்கின்றார். சம்பு, ஆதியென்னு கழுகுவடிவ முனிவர்களால் திருக்கழுக்குன்ற மகிமையையறிந்த சுரகுரு அரசன் இத்தலத்தின் மகிமையைக்கேட்க நான் பூர்வத்தில் என்னபுண்ணியஞ் செய்தேனோவென்று முத்துமணி வெள்வாயனென்னு மந்திரியோடு சங்குதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து கிரிபிரதக்ஷிணஞ்செய்து மலையடிவாரத்தில் ஒருசிவலிங்க பிரதிஷ்டைசெய்தனன். அவ்விலிங்கம் சுரகுருலிங்கமென்று பெயர்பெரும், அவ்வரசன் அம்மலையினுச்சியிலேறி மலைக்கொழுந்தாகிய சிவலிங்கப்பெருமானைத் தூரத்திற்கண்டு துதித்தனன். வேதகிரிநாதர் காடாக்ஷத்தால் அவ்வரசன்செய்த தீவினைகளும் அநாதியாயுள்ள ஆணவமலமும் நீங்கி அநேகக்கருங்காக்கை வடிவங்கொண்டு அவன் தலையினின்றும் உரோமத்துவாரத்தின் வழியாக வெளிப்பட்டு பேரிரைச்சலுடன் மேலெழும்பிப் பறந்து அவ்வேதமலைக்குத் தெற்கில்வீழ்ந்து ஓர்மலைவடிவமாயின. அம்மலைக்குக் காக்கைக்குன்றென்று வழங்கிவருகின்றது. அரசனும் மந்திரியும் ஸ்தலமகிமையை அநுபவமாகப்

பார்த்து மலேவிட்டிரங்கி மூன்றுமுறை கிரிப்பிரதக்ஷி ணஞ்செய்து கோகத்திப்பாபம் நீங்குவண்ணம் காடுக ளைவெட்டிப் பூமியைதிருத்தி நந்திதீர்த்தத்துக்குப் படி கட்டுவித்துப் பக்தவச்சலேஸ்வரரென்னும் ஒரு சிவலி ங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பெண்ணினல்லாளென்னும் உமாதேவியாரை பிரதிஷ்டைசெய்வித்துக் காசிப்பதியி னின்றும் ஆதிசைவர்களை வரவழைத்து அவர்களுக் குத் திருமாளிகை கட்டுவித்து மற்றைச் சாதியர்களுக் கும் திருநகரத்தை உண்டாக்கி ஆகமவிதிப்படி உற்ச வாதிகளைநடப்பித்துக் கழுகுமுனிவருடைய அநுக்கிரக த்தைப் பெற்றுச் சுரகுரு அரசன் மகாபலிபுறத்தை யடைந்துசிலநாளிருந்து திருக்கையிலாயபதம்பெற்றன னென்று திருவாய்மலர்ந்த சூதமகாரிஷியை நைமிசார ண்யமுனிவர்கள் துதித்துத் திருக்கழுக்குன்றத்தின் மகிமையைநினைந்து மனமுருகிக் கண்களில் ஆநந்தபா ஷ்பஞ்சொரிந்து அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்தனர். இப் புராணசரித்திரத்தை வாசித்தவர்களும், வாசிக்கவே ண்டுமென்று சொன்னவர்களும், வாசிக்கக் கேட்டவர் களும், சிவபுண்ணியமுடையவர்களாய்ச் சித்தபரிபாக த்தை யடைந்து சிரேஷ்டமான தேவபதவியைப் பெறு வார்கள்.

௨௰ - வது சுரகுருசருக்க முற்றியது.

திருக்கழுக்குன்றப் புராணவசனச் சுருக்கம்

நிறைவேறியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

——:o:——

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழுக்குன்றத் தேவாரம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

(பண் - நட்டபாடை.)

அருச்சனை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொன்றுசெய்த கொடுமையாற்பல சொல்லவே
நின்றபாவ வினைக டாம்பல நீங்கவே
சென்றுசென்றுதொழுமின்றேவர் பிரானிடங்
கன்றினோடுபிடி சூழ்தன்கழுக் குன்றமே. (௧)

இறங்கிச்சென்றுதொழுமி னின்னிசை பாடவே
பிறங்குகொன்றைச்சடைய னெங்கள் பிரானிட
நிறங்கள்செய்தமணிக ணித்திலங்கொண்டிழி
கறங்குவெள்ளையருவித் தண்கழுக் குன்றமே. (௨)

நீளநின்றுதொழுமி னித்தலுநீதியா
லாளுநம்மவினைக ளல்கி யழிந்திடத்
தோளுமெட்டுமுடைய மாமணிச்சோதியான்
காளகண்ட னுறையுந் தண்கழுக் குன்றமே. (௩)

வெளிறுதீரத்தொழுமின் வெண்பொடியாடியை
முளிறிலங்குமழுவாளன் முந்தியுறைவிடம்
பிளிறுதீரப்பெருங்கைப் பெய்ம்மதமூன்றுடைக்
களிறினோடுபிடிசூழ்தண்கழுக் குன்றமே. (௪)

புலைகடரத்தொழுமின் புன்சடைப் புண்ணிய
னிலைகொள்சூலப்படைய னெந்தைபிரானிட
முளைகளுண்டுதழுவிக் குட்டியொடுமுசுக்
கலைகள்பாயும்புறவிற் றண்கழுக் குன்றமே. (௫)

மடமுடையவடியார் தம்மனத் தேயுற
விடமுடையமிடறன் விண்ணவர் மேலவன்
படமுடையவ ரவன்றான் பயிலு மிடங்
கடமுடையபுறவிற் றண்கழுக் குன்றமே. (௬)

ஊனமில்லாவடியார் தம்மனத் தேயுற
ஞானமூர்த்தி நட்டமாடி நவிலுமிடந்
தேனும்வண்டுமதுவுண் டின்னிசை பாடியே
கானமஞ்ஞையுறையுந் தண்கழுக் குன்றமே. (௭)

அந்தமில்லாவடியார் தம்மனத் தேயுற
வந்துநாளும் வணங்கிமாலோடு நான்முகன்
சிந்தைசெய்தமலர்க ணித்தலுஞ்சேரவே
சந்தநாறும்புறவிற் றண்கழுக் குன்றமே. (௮)

பிறைகடரத்தொழுமின் பின்சடைப்பிஞ்ஞகன்
குறைகொள்கதன் குழன்றானுறையும்மிட
மறைகள்சாலக்களித்து நீடுயர்வேயவை
குறைகொண்முத்தஞ்சொரியுந் தண்கழுக் குன்றமே (௯)

பல்லில்வெள்ளைத் தலையன்றான் பயிலுமிடங்
கல்லில்வெள்ளையருவித் தண்கழுக்குன்றினை
மல்லின்மல்கு திரடோளூரன் வனப்பினாற்
சொல்லல்சொல்லித்தொழு வாரைத் தொழுமின்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

——:o:——

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்.

---:o:---

பண் - குறிஞ்சி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

தோடுடையானொருகாதிற்றூய குழைதாழ
வேடுடையான் றலைகலனாக விரந்துண்ணு
நாடுடையானள்ளிருளேம நடமாடுங்
காடுடையான் காதல்செய்கோயில் கழுக்குன்றே. (௧)

கேணவல்லான்கேழல் வெண்கொம்பு குறளாமை
பூணவல்லான்புரிசடைமேலோர் புனல்கொன்றை
பேணவல்லான்பெண்மகடன்னை யொருபாகம்
காணவல்லான் காதல்செய்கோயில் கழுக்குன்றே. (௨)

தேனகத்தார் வண்டதுவுண்ட திகழ்கொன்றை
தானகத்தார் தண்மதிசூடி தலைமேலோர்
வானகத்தார் வையகத்தார்க டொழுதேத்துங்
கானகத்தான் காதல்செய்கோயில் கழுக்குன்றே. (௩)

துணையல்செய்தான் றூயவண்டியாழ்செய் சுடர்க்கொன்றை
பிணையல்செய்தான்பெண்ணினல்லாளையொருபாக
மிணையல்செய்யாவிலங்கையின்மூன்று மெரியுண்ணக்
கணையல்செய்தான் காதல்செய்கோயில் கழுக்குன்றே()

பையுடைய பாம்பொடுநீறு பயில்கின்ற
மெய்யுடையான் வெண்பிறைசூடி விரிகொன்றை
மையுடைய மாமிடற்றண்ணன் மறிசேர்ந்த
கையுடையான் காதல்செய்கோயில் கழுக்குன்றே. (௫)

வெள்ளமெல்லாம் விரிசடைமேலோர் விரிகொன்றை
கொள்ளவல்லான் குறைகழலேத்துஞ் சிறுத்தொண்ட
ருள்ளமெல்லாமுள்கி நின்றாங்கேயுடனாடுங்
கள்ளம்வல்லான் காதல்செய்கோயில் கழுக்குன்றே.(௬)

ஆதல்செய்தானரக்கர்தங் கோனையருவரையி
னோதல்செய்தானெடுவரையின்கண் விரலூன்றிப்
போதல்செய்தான் பெண்மகடன்னோ டொருபாகங்
காதல்செய்தான் காதல்செய்கோயில் கழுக்குன்றே. (௭)

இடந்தபெம்மானேனமதாயு மனமாயுந்
தொடர்ந்தபெம்மான்றூமதிசூடிவரையார்தம்
மடந்தைபெம்மான் வார்கழலோச்சிக் காலனைக்
கடந்தபெம்மான்காதல் செய்கோயில் கழுக்குன்றே. ()

தேயநின்றான்றிரிபுரங்கங்கை சடைமேலே
பாயநின்றான் பலர்புகழ்ந்தேத்த வுலகெல்லாஞ்
சாயநின்றான்வன்சமண்குண்டர் சாக்கியரக்
காயநின்றான் காதல்செய்கோயில் கழுக்குன்றே. (௯)

கண்ணுதலான் காதல்செய்கோயில் கழுக்குன்றை
நண்ணியசீர் ஞானசம்பந்தன் றமிழ்மாலை
பண்ணியல் பாற்பாடியபத்து மிவைவல்லார்
புண்ணியராய் விண்ணவரோடும் புகுவாரே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

——:0:——

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூவிலைவேற்கையானை மூர்த்திதன்னை முதுபிணக்காடுடையானை முதலானானை, ஆவினிலைந்துகந்தானை யமரர்கோனை யாலாலமுண்டு கந்தவையன்றன்னைப், பூவின்மேனான்முகனுமாலும் போற்றப்புணர்வரிய பெருமானைப் புனிதன்றன்னைக், காவலனைக்கழுக்குன்ற மமர்ந்தான்றன்னைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக்கண்டேனானே. (௧)

பல்லோடுதலைசடைமேலுடையான்றன்னைப் பாய்புலித்தோலுடையானைப் பகவன்றன்னைச், சொல்லோடு பொருளனைத்துமானான்றன்னைச் சுடருருவிலென்பறாக்கோலத்தானை, அல்லாதகாலனை முன்னடர்த்தான்றன்னை யாலின்கீழிருந்தானையமுதானானைக், கல்லாடைபுனைந்தருளுங் கபாலியைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக்கண்டேனானே. (௨)

திருச்சிற்றம்பலம்.

௨, ௩, ௪, ௫, ௬, ௭, ௮, ௯, இவைகள் விடுற்றன.

——:o:——

ஸ்ரீமத் மாணிக்கவாசக ஸ்வாமிகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிணக்கிலாதபெருந்துறைப்பெரு மானுன்னாமங் கள்பேசுவார்க் கிணக்கிலாததோரின்பமேவருந் துன்பமேதுடைத்தெம்பிரா னுணக்கிலாததோர்வித்து மேல் விளையாமலென்வினையொறுத்தபின் கணக்கிலாத் திருக்கோலநீவந்து காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே. (௧)

பிட்டுநேர்பட மண்சுமந்த பெருந்துறைப்பெரு
ம்பித்தனே சட்டநேர்படவந்திலாத சழக்கனேனுனைச்
சார்ந்திலேன் சிட்டனேசிவலோகனே சிறு நாயினுங்
கடையாயவெங் கட்டனேனையுமாட்கொள்வான்வந்து
காட்டினாய்கழுக்குன்றிலே. (௨)

மலங்கினேன் கண்ணினீரைமாற்றி மலங்கெடுத்
தபெருந்துறை விலங்கினேன் வினைக்கேடனேனினி
மேல்விளைவதறிந்திலே னிலங்குகின்றநின் சேவடிகளி
ரண்டும் வைப்பிடமின்றியே கலங்கினேன் கலங்காமலே
வந்து காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே. (௩)

பூணொணாததோரன்புபூண்டு பொருந்திநாடொறு
ம்போற்றவு நாணொணாததோர்நாணமெய்தி நடுக்கடலு
ளழுந்திநான் பேணொணாதபெருந்துறைப்பெருந் தோ
ணிபற்றியுகைத்தலுங் காணொணாத்திருக்கோலநீவந்து
காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே. (௪)

கோலமேனிவராகமே குண மாம்பெருந்துறைக்
கொண்டலே சீலமேதுமறிந்திலாதவென் சிந்தைவைத்
தசிகாமணி ஞாலமேகரியாகநானுனை நச்சிநச்சிடவந்
திடுங் காலமேயுனையோதநீவந்து காட்டினாய் கழுக்கு
ன்றிலே. (௫)

பேதமில்லதோர்கற்பளித்த பெருந்துறைப்பெரு
வெள்ளமே யேதமேபலபேசநீயெனை யேதிலார்முன
மென்செய்தாய் சாதல்சாதல்பொல்லாமையற்ற தனிச்
சரண்சரணாமெனக் காதலாலுனையோதநீவந்து காட்டி
னாய் கழுக்குன்றிலே. (௬)

இயக்கிமாரறுபத்துநால்வரை யெண்குணஞ்செய்
தவீசனே மயக்கமாயதோர் மும்மலப்பழ வல்வினைக்
குள்ளழுந்தவுந் துயக்கறுத்தெனை யாண்டுகொண்டுநின்
றூய்மலர்க்கழறந்தெனைக் கயக்கவைத்தடியார் முனே
வந்து காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே. (௭)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டினத்தடிகள்.

காடோ செடியோ கடற்புறமோ கனமேமிகுந்த
நாடோ நகரோ நகர்நடுவோ நலமேமிகுந்த
வீடோ புறந்திண்ணையோ தமியேனுடல் விழுமிடம்
நீடோய் கழுக்குன்றி லீசாவுயிர்த்துணை நின்பதமே.

—:o:—

மலைமருந்து பதிகம்.

☞ மலைமருந்தென்பது வேதகிரிக்கு வடபுறம் சந்நிதிக்குக் கீழ்புறமுள்ள பிருதுவி. இதை எடுத்து ஜலத்திற் குழைத்து மேற்பூசிடின் பித்தபாண்டு, ஆறுதரிணங்கள், வீக்கம், தலைவலி, தேகஎரிச்சல், கைகால் வலிகள், பிடிப்பு முதலிய பலரோகங்களும், உள்ளுக்குச் சாப்பிடின் வயிற்றுவலி, குன்மவகைகள், பலவித சூலை, குஷ்ட முதலாகிய பலரோகங்களும் ஆச்சரியமாய் நீங்குமென்பது அநுபவம். இப்பிருதிவியுள்ள பாரிசத்தின் மலையின்கண் சஞ்சீவி யிருப்பதாகப் பிரமாணம்.

—:o:—

கட்டளைக் கலித்துறை.

செய்யகமலத் திருவாழ் வளிக்குந் திடங்குமனத் தையமகற்றுமறிவே கொடுக்குமடலைப்பிணி நைபாறுக்கு நமனையுருக்கு நளிகடல்சூழ் வையந்துதித்திடும் வேதகிரீசர் மலைமருந்தே. (க)

சூனியப்போக்கும் பகைநீக்கும் வெய்யசுரந்தவிர்க்கும் ஞானமுண்டாக்குமதன்போற் றிகழ்வுநயந்துதவும் சனந்தவிர்க்கும் பசாசுகள் பூதத்திடரகற்றும் வானவர்போற்றிடும் வேதகிரீசர் மலைமருந்தே. (உ)

சிர்கண்டமாலை தலைவலிபல்வலி சீதசுரம் மூர்க்கஞ்செய்யும விஷம்பீனிசகாசமுதற்பலநோய் தீர்க்குந்

சமன் வலிமீங்கி மஞ்பேல் வச்சிரதேகந்தே மார்க்க ண்டன் போல்வைக்கும் வேதகிரீசர் மலைமருந்தே.(ங)

நிரந்தரஞ்செல்வந் தருமொருக்காலு நிலைதளரா புரந்தரனமாலயன் விண்ணோரியரறிய பூசனைகரு உரந் தருங்கல்வி தருஞ் சிவஞானதுன்மைதரும் வரந்தரு ள்செயும் வேதகிரீசர் மலைமருந்தே. (ச)

கருத்தைதந்தெழுத்துன்னி காலசையாமல்கண் மூக் குநுனி பொருத்திக்கருப்பைமட மாதர் கோள்மறை பூதரத்தை புருத்தியுடன் வலம்வந்திடுவோர்க் கிரங்கி ரும்பிறவி வருத்தந் தணித்திடும் வேதகிரீசர் மலைமரு ந்தே. (ரு)

ஆதரத்தோடு மெழுத்தைந்துமோதி யரியநந்தி சிதப்புனத்தடதுள் மூழ்கிநித்தஞ் செயல்முடித்தே ஒதியெழுத்தைந்தையு மடியாருடனே யுரைப்ப வாதை யகற்றிடும் வேதகிரீசர் மலைமருந்தே. (சு)

விடந்தீர்க்குஞ்சோர மிருகால் திருடன் விறல் கெடுக்கும் கொடுஞ்சூலைவாத குன்மங்களை நீக்கும் கொலையகற்றும் மடஞ்சேர்மின்னார்கள் வசியமுண்டாக் கும் வரமளிக்குந் தடஞ்சேர்புயத்தண்ணல் வேதகிரீசர் மலைமருந்தே. (எ)

பஞ்சமாபாதகந்திர்க்கு மென்ஞான்றும் பரிவுட னே தஞ்சமென்றேநம்பி யுண்போர்க்கமுத சஞ்சீவிய தாம் வெஞ்சினத்தோர் செயுஞ்சூத்திரஞ்சாய்க்கும் விற ல்கொடுக்கும் வஞ்சமகற்றிடும வேதகிரீசர் மலைமரு ந்தே. (அ)

கொல்வினைகுட்டங் கொலைநோயுங் குன்மங்கொ ளைகொடிய பல்வினைதியவிடப் பாண்டுநோய் பஞ்சபா தகமும் தொல்வினையென்றும் தொலையாவினையுந்தொ லைத்தடியேன் வல்வினை தீர்த்திடும் வேதகிரீசர் மலைம ருந்தே. (கூ)

மூலவியாதிபொல்லாப் பாண்டுரோகமு மூர்ச்சை வலி சாலவுபாதிக்ஷய ரோகமியாவையும் தானடர்க்கும்

பாலசவுந்தரியோர்பாகன் மூவர்சொல்பாடல்கொள்ளு
ம் மாலயன்றேடிடும் வேதகிரீசர் மலைமருந்தே. (கO)

நந்தித்தசடஞ்சங்குதீர்த்தம் சம்பாதி மெஞ்ஞான
நதி வந்திக்கில்வாழ்வருள் வனசொக்கவா சனைநீள் அந்
திப்பிறையணிவேதகிரீசரண்டம்மலைமண் சித்திக்கினுன்
வினைநீங்கி மெய்ஞ்ஞானமுஞ் சேர்ந்திடுமே. (கக)

பள்ளிகொள்மாயனும் வேதனும் தேடும்பரிமலத்
தில் தெள்ளியபூங்குழல் பெண்ணினல்லாளொடு சேர்ந்
தமரும் வள்ளற்பெருந்தகை வேதகிரீசர் மலைமருந்தை
அள்ளியுண்டால் யமன் தண்டனிட்டோடி யலறுவ
னே. (கஉ)

மலைமருந்துபதிகம் முற்றிற்று.

——:o:——

கிரிப்பிரதக்ஷிணவிதி.

சரீரபீடையால் வருத்தபடுவோரும், கர்மவியாதி
யுடையோரும், இஷ்டகாம்யாதி சித்திபெறவிரும்வோ
ரும், சிவபுண்யப்பேறடைய இச்சிப்போரும் இச்க்ஷேத்
திரத்தில் வந்து தங்கி, பஞ்ச பஞ்ச உஷக்காலத்தில்
எழுந்து, நித்தியக்கடனை முடித்து, சங்குதீர்த்தத்தில்
ஸ்நானம் செய்து, உலர்ந்த வஸ்திரம் உடுத்தி, விபூதி
ருத்திராக்ஷமணிந்து, அவரவர்க்குரிய அனுஷ்டான
ஜெபதபங்களைச் செய்துக்கொண்டு, சிவநாம உச்சரிப்
போடு கிரிப்பிரதக்ஷணம்செய்து வரவேண்டும். பிறகு
பக்தவற்சலப் பெருமானையும், அம்பாளையும், வணங்கி,
சுத்தமான அன்னம் சமைத்து உண்டு, பகல் உறக்க
மின்றி, தலபுராணச் சுருக்கமாவது, வேறுவகையான
சத் காலக்ஷேபமாவது செய்யவேண்டும். மாலையிலும்
இவ்வாறு சங்குதீர்த்தஸ்நானமும், பிரதக்ஷிணமும்செ
ய்து பக்தவற்சலப் பெருமானையும் ஸ்ரீ திரிபுரசுந்தரி
யையும் அஷ்டோத்திரங்களால் அருச்சித்துப் பூசித்து
வந்து, அற்ப ஆகாரமுண்டு உறங்கவேண்டும். இவ்
வாறு நாற்பது நாளைக்குக் குறையாமல் பிரதக்ஷிணம்
செய்யவேண்டும். வாரத்துக் கொருமுறை, மலைமே

ஷேறி ஸ்ரீ வேதகிரிபெருமானுக்கு அருச்சனைபுரிதல் உத்தமம். அன்றைக்குச்சாதுகளுக்கு அன்னமளித்தல் உத்தமம். பிரதக்ஷணம் செய்துவருங்கால் இடையிடையே கிரியைச்சுற்றிலுமுள்ள 18-விதம் தீர்த்தங்களில் விதிப்படி ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். ஒரு மண்டலம் தீர்ந்ததும் கடைசியன்றைக்குத் தத்தம் சத்திக்கியைய, ஸ்ரீ வேதகிரீசப் பெருமானுக்கும், ஸ்ரீ திரிபுரசுந்தரிக்கும், சுகமான அபிஷேகாதி அலங்காரம்செய்து வணங்கவேண்டும். சுத்தவைதீகப் பிராமணோத்தமர்களுக்கும் சாதுக்களுக்கும் தங்கள் பந்து மித்திரர்களுக்கும் அன்னம் அளித்து உதவவேண்டும். கூடுமானால் விபூதிப்பை, உருத்திராக்கமணி, ஆடையாதிகளும் கொடுத்து உதவலாம். இவ்வளவும் முடிந்தபிறகு சத்பிராமணனைக்கொண்டு நவக்கிரகாதி ஓமங்கள்செய்து, விதிப்படி தானங்கள்செய்து, தத்தம் கிருகத்திற்குச் செல்லலாம். அநுகூலமாயிருக்கும் பக்ஷத்தில் பலமண்டலங்களும் பிரதக்ஷிணம் செய்யலாம். கிரிப்பிரதக்ஷிணம் செய்யும்போது வாகனமேறிச் செல்லுதலும், வீண்வார்த்தை பேசுதலும், வழியில் அசங்கியம்செய்து போதலும் ஒருக்காலும் கூடாவாம். கர்மவியாதிகளாயுள்ள பெருவியாதி, குஷ்டம் முதலிய வியாதியஸ்தர்கள் சங்குதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்யும்போது ஜலத்தை கரையேற்கொணர்ந்து குளித்தல் யாவருக்கும் சுகமாம்.

குறிப்பு.—பாதவிடாயாகும் ஸ்திரீகள் கிரிப்பிரதக்ஷிணம், அம்பாள் பிரதக்ஷிணம் செய்யும்போது மாதவிடாயான 6-ம் நாள்முதற்கொண்டு 15-நாள் வரையும் பிரதக்ஷிணம் செய்யவேண்டும். மறுபடியும் தூரமாகும் வரையும் பிரதக்ஷிணம் கூடாது. இவ்வாறு மூன்று பதினைந்து நாள் பிரதக்ஷிணம் செய்தால் ஒருமண்டலம் சரியாகும். ஏனெனில் பிரதக்ஷிணம் செய்யும்போது மாதவிடாயாவது பெரும் பாவத்துக்கிடம். இதை புண்யத்தை நாடும் ஸ்திரீகள் கவனிப்பார்களாக.

——:o:——